

EC-gedelegeerde verordening vrijwillige standaard (3 juli 2026) vs EFRAG VSME-standaard

Reikwijdte en basis van de vergelijking

Dit document vergelijkt de gedelegeerde verordening C(2026) 5011 final, die de Europese Commissie op 3 juli 2026 heeft aangenomen, met de EFRAG VSME-standaard van december 2024. De matrix richt zich op belangrijke wijzigingen en bijkomende nuances die invloed hebben op de reikwijdte, de toepassing van de waardeketenplafond (value-chain cap), de rapporteringslast, timing, de status van toelichtingen, datapunten of de praktische implementatie. Minder belangrijke wijzigingen, wijziging in nummering, lay-outwijzigingen, louter redactionele opschoning en ongewijzigde vereisten worden niet afzonderlijk opgenomen. De paragraafverwijzingen in de tweede kolom zijn die van de EC-gedelegeerde verordening van 3 juli 2026, tenzij uitdrukkelijk anders vermeld. Waar relevant zijn ook de EFRAG-paragraafverwijzingen opgenomen. De gedelegeerde verordening dient evenwel nog de toetsingsprocedure door het Europees Parlement en de Raad te doorlopen en in het Publicatieblad van de Europese Unie te worden bekendgemaakt alvorens deze in werking treedt.

Kernpunten

- De finale EC-gedelegeerde verordening herneemt de basisarchitectuur van de EFRAG VSME, met een Basis- en Uitgebreide module. De belangrijkste verschuiving is niet de structuur, maar de functie, waardoor de standaard het referentiepunt wordt voor de waardeketenplafond (value-chain cap) binnen het Omnibus I-kader;
- Ten opzichte van het EC-consultatieontwerp van 6 mei 2026 zijn er geen grote inhoudelijke koerswijzigingen. De finale tekst past vooral de juridische formulering aan. De expliciete labels [noodzakelijk], [noodzakelijk indien van toepassing], [vrijwillig] en [overweging bij rapportering van sectorinformatie] zijn vervangen door de begrippen essentiële datapunten, datapunten die enkel in bepaalde omstandigheden nodig zijn, vrijwillige datapunten en datapunten die enkel bij sectorinformatie in overweging worden genomen.
- De meest relevante horizontale wijzigingen zijn de verruiming tot ondernemingen met niet meer dan gemiddeld 1.000 werknemers, de aparte proportionaliteitsregels voor ondernemingen met 10 werknemers of minder, en Annex II als afbakening van de informatie die onder de waardeketenplafond (value-chain cap) valt;
- De belangrijkste inhoudelijke vereenvoudigingen blijven B3 (schrapping van de GHG-intensiteit), B5 (kwantitatieve datapunten inzake biodiversiteit geschrapt), B6 (proportionaliteit voor micro-ondernemingen), B7 (afvalomleiding als proportie), B10 (vereenvoudiging van de loonkloof tussen mannen en vrouwen en van opleidingsuren) en C8 (vereenvoudiging van omzettoelichtingen uit bepaalde activiteiten).
- De finale tekst verduidelijkt op verschillende plaatsen de proportionaliteit voor micro-ondernemingen: een aantal datapunten in zowel de Basis- als de Uitgebreide module zijn vrijwillig voor ondernemingen met 10 werknemers of minder, en blijven “essentieel” voor andere ondernemingen die de standaard toepassen. Dit betekent niet dat de Comprehensive Module uitsluitend van toepassing is op ondernemingen met meer dan 10 werknemers. Micro-ondernemingen kunnen immers ook optie B gebruiken, maar de betrokken datapunten vallen voor deze micro-ondernemingen niet binnen de waardeketenplafond (value-chain cap).
- De tekst trekt meer duidelijke grenzen voor de informatie die van kleinere ondernemingen in de waardeketen kan worden gevraagd, biedt meer proportionaliteit voor micro-ondernemingen en minder verplichte datapunten in bepaalde domeinen. Belanghebbenden zouden wel vragen kunnen stellen bij de lage drempel van 10 werknemers die wordt toegepast om verschillende vereisten vrijwillig te maken.

Controle-matrix

Nr.	Standaard / paragra(f)(en)	Belangrijke wijziging(en)	Positie EFRAG dec. 2024	Wijziging in EC-gedelegeerde verordening (3 juli 2026)	Praktische beoordeling
1	Doelstelling en reikwijdte, par. 1-2 (EFRAG par. 1-3)	Reikwijdte en functie worden verruimd van niet-beursgenoteerde kmo's naar ondernemingen tot 1.000 werknemers, met invoering van een specifieke ondersteuning voor de waardeketenplafond (value-chain cap).	EFRAG dec. 2024 was ontworpen voor niet-beursgenoteerde micro-, kleine en middelgrote ondernemingen. De reikwijdte was gekoppeld aan de kmo-categorieën van de Jaarrekeningrichtlijn, met inbegrip van de drempel van 250 werknemers voor middelgrote ondernemingen.	De EC-gedelegeerde verordening is bedoeld voor ondernemingen die niet onder verplichte duurzaamheidsrapportering vallen en die gemiddeld niet meer dan 1.000 werknemers hebben. De verordening wordt gepositioneerd als de vrijwillige standaard ter ondersteuning van de waardeketenplafond (value-chain cap) onder de Omnibus I-wijzigingen.	Deze verruiming van de reikwijdte is zeer belangrijk, omdat de standaard in de praktijk niet langer enkel een kmo-instrument is. Deze wordt het referentieplafond voor CSRD-gerelateerde informatieverzoeken aan ondernemingen in de waardeketen tot 1.000 werknemers. Dit verandert de marktrelevantie en de gebruikers die erop zullen steunen.
2	Structuur, par. 8 en Annex II (EFRAG par. 5-6 en algemene “indien van toepassing”-logica)	Nieuwe categorieën van datapunten en een expliciet onderscheid tussen ondernemingen met 10 werknemers of minder en ondernemingen met meer dan 10 werknemers.	EFRAG hanteerde de Basis- en Uitgebreide module en een “indien van toepassing”-principe. De finale EC-gedelegeerde verordening gaat verder door verschillende soorten datapunten te onderscheiden en via Annex II aan te geven welke informatie binnen het waardeketenplafond valt. Vrijwillige datapunten en sectorinformatie blijven daarbij buiten de scope van wat kan	De finale tekst spreekt niet langer overal met de labels uit het consultatieontwerp, maar beschrijft in par. 8 verschillende soorten datapunten: essentiële datapunten, datapunten die enkel nodig zijn in bepaalde gespecificeerde omstandigheden, vrijwillige datapunten en datapunten die enkel bij sectorspecifieke informatie in overweging worden genomen. Annex II geeft een overzicht van de toelichtingen die door de waardeketenplafond (value-chain cap) worden gedekt voor	Annex II maakt de waardeketenplafond (value-chain cap) operationeel door per type onderneming aan te geven welke toelichtingen nog mogen worden gevraagd. De finale formulering is iets meer juridisch en minder label-gedreven dan het consultatieontwerp, maar de praktische logica blijft dezelfde, micro-ondernemingen krijgen extra bescherming tegen trickle-down-verzoeken. Sector- of entiteit-specifieke informatie blijft hierbij een aparte categorie. Deze is nuttig om de relevantie van het

Nr .	Standaard / paragra(f)(en)	Belangrijke wijziging(en)	Positie EFRAG dec. 2024	Wijziging in EC-gedelegeerde verordening (3 juli 2026)	Praktische beoordeling
			gevraagd worden door ondernemingen in scope van de CSRD.	ondernemingen met 10 werknemers of minder en voor ondernemingen met meer dan 10 werknemers.	verslag te verhogen wanneer deze duidelijk aansluit bij de activiteiten of sector van de onderneming, maar het is geen essentieel datapunt en is niet opgenomen in Annex II als onderdeel van de waardeketenplafond (value-chain cap).
3	Richtlijnen en ondersteuning, par. 5, 26 en 45 (EFRAG par. 23, 46 en 66-244)	De gedetailleerde implementatierichtlijnen zijn uit de tekst van de eigenlijke standaard verwijderd en verplaatst naar de Knowledge Hub op de EFRAG-website.	De EFRAG-versie van dec. 2024 bevatte uitgebreide richtsnoeren voor de Basis- en Uitgebreide module in hetzelfde document, inclusief sjablonen, berekeningsrichtsnoeren en toelichtend materiaal.	De EC-gedelegeerde verordening bevat de standaard, definities en bijlagen, maar de gedetailleerde guidance is niet langer ingebed als onderdeel van de in bijlage opgenomen standaard. De tekst verwijst ondernemingen naar praktische informatie, sjablonen en ondersteuning op de EFRAG-website en Knowledge Hub.	Dit vermindert het juridische/normatieve gewicht van de implementatierichtlijnen en maakt de gedelegeerde verordening korter. Gebruikers dienen het onderscheid te maken tussen vereisten in de standaard en niet-bindende implementatie-ondersteuning, aangezien die laatste nuttig blijft voor praktische toepassing.
4	B1 en naleving, par. 27(a) en (e) (EFRAG par. 24)	Er wordt een expliciete nalevingsverklaring toegevoegd; sommige formuleringen voor algemene informatie worden flexibeler gemaakt.	EFRAG vereiste dat de onderneming bekendmaakte of zij Optie A of Optie B had gekozen. Balansgrootte en omzet werden in euro uitgedrukt.	De EC-gedelegeerde verordening vereist een expliciete verklaring van naleving van de gekozen optie. Zij verwijst naar balansgrootte en omzet in monetaire eenheden in plaats van euro en herhaalt dat een module in haar geheel dient te worden nageleefd, onder voorbehoud van het "indien van toepassing"-principe.	De expliciete nalevingsverklaring verhoogt het belang van een correcte keuze en toepassing van Optie A of Optie B. De verwijzing naar monetaire eenheden maakt de standaard bovendien meer bruikbaar voor ondernemingen buiten de eurozone.
5	Weglaten van informatie, par. 22 en 27(b) (EFRAG par. 19 en 24(b))	Het regime voor het weglaten van informatie wordt aanzienlijk uitgebreid.	EFRAG kende een korte uitzondering voor geclassificeerde of gevoelige informatie en vereiste dat onder B1 werd aangegeven welke toelichtingen werden weggelaten.	De EC-gedelegeerde verordening staat toe om informatie weg te laten die ernstig nadelig is voor de commerciële positie, bedrijfsgeheimen, geclassificeerde informatie en andere informatie die wordt beschermd door Unierecht of nationaal recht of die nodig is om privacy of veiligheid te waarborgen. Voor elk weggelaten datapunt dient de onderneming het gebruik van de uitzondering te vermelden en dit op elke rapporteringsdatum opnieuw te beoordelen.	Deze wijziging, die nauwer aansluit bij de herziene vereenvoudigde ESRS, creëert een robuuster beschermingsmechanisme voor commercieel gevoelige en beschermde gegevens. Anderzijds vereist deze duidelijke auditdocumentatie en een jaarlijkse herbeoordeling.
6	Timing/locatie en EMAS, par. 19 (geen equivalent in de hoofdttekst van EFRAG)	Een nieuwe mogelijkheid om EMAS- en vrijwillige-standaardtoelichtingen in één enkel verslag te integreren.	EFRAG liet incorporatie door verwijzing toe en had in de guidance verwijzingen naar EMAS, maar de hoofdvereisten bevatten niet dezelfde expliciete optie voor één verslag voor EMAS en de VSME-standaard.	Als een onderneming een milieubewustverklaring (Environmental Statement) opstelt onder EMAS, mag zij de door EMAS en de vrijwillige standaard vereiste toelichtingen in één verslag presenteren en gemeenschappelijke toelichtingen slechts eenmaal opnemen.	Relevant voor EMAS-geregistreerde ondernemingen. Dit vermijdt dubbele rapportering en ondersteunt praktische integratie met bestaande milieureporteringsprocessen.
7	B3 Energie en broeikasgasemissies, par. 32-33 (EFRAG par. 29-31)	Toelichting B3 wordt proportioneel gemaakt voor ondernemingen met 10 werknemers of minder. Bovendien wordt de vereiste inzake GHG-intensiteit geschrapt.	EFRAG vereiste totale energieconsumptie, bruto Scope 1- en locatiegebonden Scope 2- broeikasgasemissies, evenals een GHG-intensiteitsratio berekend door de bruto GHG-emissies te delen door de omzet.	Energie en Scope 1- en Scope 2- broeikasgasemissies zijn vrijwillig voor ondernemingen met 10 werknemers of minder, maar blijven essentiële datapunten voor andere ondernemingen die de standaard toepassen. Daarnaast wordt het afzonderlijke datapunt voor GHG-intensiteit uit de Basismodule verwijderd.	Dit betekent een belangrijke vermindering van de rapporteringslast, vooral voor micro-ondernemingen. Het schrappen van de GHG-intensiteit vermindert ook automatische ratio-rapportering, hoewel gebruikers nog steeds intensiteit kunnen berekenen als emissie- en omzetinformatie beschikbaar zijn.
8	B5 Biodiversiteit, par. 35 (EFRAG par. 33-34)	De biodiversiteitstoelichting wordt vereenvoudigd.	EFRAG vereiste het aantal en de oppervlakte (in hectare) van sites die eigendom zijn van, gehuurd worden door of beheerd worden in of nabij een biodiversiteitsgevoelig gebied. Het liet ook vrijwillige indicatoren omtrent landgebruik toe, zoals totaal landgebruik, verharde oppervlakte en natuurgeoriënteerde oppervlakte.	De EC-gedelegeerde verordening vereist, indien van toepassing, toelichting over sites of locaties in of nabij een biodiversiteitsgevoelig gebied en de naam van het gebied. De datapunten over aantal sites, oppervlakte in hectare en afzonderlijke indicatoren omtrent landgebruik worden niet behouden als standaardtoelichtingen.	Dit is een verdere belangrijke vereenvoudiging. De toelichting wordt meer gericht op locatie-identificatie en minder kwantitatief, wat de inspanning vermindert maar ook de vergelijkbaarheid en granulariteit voor analyses van biodiversiteitsblootstelling verlaagt.
9	B6 Water, par. 36-37 (EFRAG par. 35-36)	De watertoelichting wordt proportioneel gemaakt voor ondernemingen met 10 werknemers of minder.	EFRAG vereiste totale wateronttrekking en een afzonderlijke weergave van water dat werd onttrokken op sites in gebieden met hoge waterstress. Als er belangrijke waterverbruikende productieprocessen	Totale wateronttrekking is vrijwillig voor ondernemingen met 10 werknemers of minder en blijft een essentieel datapunt voor andere ondernemingen. Als er belangrijke waterverbruikende productieprocessen bestaan,	De rapporteringslast wordt vermindert voor micro-ondernemingen. Voor andere ondernemingen blijft B6 relevant, vooral wanneer productieprocessen significant water verbruiken of sites zich in gebieden met waterstress bevinden.

Nr .	Standaard / paragraf(en)	Belangrijke wijziging(en)	Positie EFRAG dec. 2024	Wijziging in EC-gedelegeerde verordening (3 juli 2026)	Praktische beoordeling
			bestonden, diende ook waterverbruik te worden toegelicht.	wordt waterverbruik toegelicht en presenteert de onderneming afzonderlijk het water dat werd verbruikt op sites in gebieden met waterstress.	
10	B7 Hulpbronnengebruik, circulaire economie en afval, par. 38-39 (EFRAG par. 37-38)	Datapunten over afval en circulaire economie worden vereenvoudigd en proportioneel gemaakt voor ondernemingen met 10 werknemers of minder.	EFRAG vereiste toelichting over de toepassing van principes van de circulaire economie, totale jaarlijkse afvalproductie opgesplitst naar gevaarlijk/niet-gevaarlijk afval, totale jaarlijkse hoeveelheid afval omgeleid naar recyclage of hergebruik, en materiaalstroominformatie waar relevant.	Principes van de circulaire economie, totale afvalproductie en informatie over recyclage of voorbereiding voor hergebruik zijn vrijwillig voor ondernemingen met 10 werknemers of minder en blijven essentieel voor andere ondernemingen. Het datapunt over recyclage/hergebruik wordt uitgedrukt als een proportie van afval omgeleid naar recyclage of voorbereiding voor hergebruik.	Voor micro-ondernemingen worden afval- en circulariteitsgegevens minder snel een verplicht onderdeel van de rapportering. Voor andere ondernemingen blijft de focus liggen op afvalvolume en het aandeel dat naar recyclage of voorbereiding voor hergebruik wordt omgeleid.
11	B8 / C5 personeelsverloop, par. 40 en 58 (EFRAG par. 39-40 en 59)	De ratio voor personeelsverloop wordt verplaatst van de Basismodule naar de Uitgebreide module en de drempel wordt gewijzigd.	EFRAG nam personeelsverloop op in B8 voor ondernemingen met 50 of meer werknemers.	Personeelsverloop staat niet langer in de Basismodule. Het verschijnt in C5 en is vrijwillig voor ondernemingen met 10 werknemers of minder, maar essentieel voor andere ondernemingen die de Uitgebreide module toepassen.	Het datapunt verschuift van basisrapportering naar uitgebreide/value-chain-cap-rapportering en wordt relevant voor een bredere groep dan de eerdere drempel van 50 werknemers, maar enkel in de context van de Uitgebreide module.
12	B10 Verloning, collectieve onderhandelingen en opleiding, par. 42 (EFRAG par. 42)	De toelichtingen over de loonkloof tussen mannen en vrouwen en over opleidingsuren worden vereenvoudigd.	EFRAG vereiste de loonkloof tussen mannen en vrouwen, met een optie tot weglating voor vennootschappen onder 150 werknemers (100 vanaf 7 juni 2031), en vereiste gemiddelde jaarlijkse opleidingsuren per werknemer, opgesplitst naar gender.	De EC-gedelegeerde verordening vereist de toelichting over de loonkloof tussen mannen en vrouwen alleen als de onderneming daartoe al verplicht is op grond van EU-recht of nationale regelgeving. De opleidingsindicator is het gemiddelde jaarlijkse aantal opleidingsuren per werknemer, zonder uitsplitsing naar gender.	Het datapunt over de loonkloof is niet langer een algemene VSME-vereiste en de prestatie-indicator voor opleidingsuren is minder granulaair. Dit verlaagt de rapporteringslast, maar vermindert ook de beschikbaarheid van gender-specifieke opleidingsinformatie.
13	C1, C3, C4, C5, C6 en C7, par. 46, 53, 56 en 58-62 (EFRAG par. 47 en 59-62)	De Uitgebreide module blijft beschikbaar voor ondernemingen met 10 werknemers of minder, maar wordt voor deze vennootschappen verder proportioneel gemaakt.	EFRAG bevatte uitgebreide toelichtingen over bedrijfsmodel, klimaatdoelstellingen, klimaatrisico's, personeelsverloop en mensenrechteninformatie zonder dezelfde systematische micro-ondernemingsbehandeling op basis van 10 werknemers.	De Uitgebreide module is niet voorbehouden aan ondernemingen met meer dan 10 werknemers. Ook micro-ondernemingen kunnen Optie B toepassen. Wel zijn toelichtingsvereisten C1, C3, C4, C5 en bepaalde C6/C7-vragen vrijwillig voor ondernemingen met 10 werknemers of minder. Voor ondernemingen met meer dan 10 werknemers blijven deze datapunten in de relevante omstandigheden essentieel. Annex II maakt vervolgens voor de waardeketenplafond (value-chain cap) duidelijk dat geen C-datapunten voor ondernemingen met 10 werknemers of minder kunnen worden gevraagd. Voor ondernemingen met meer dan 10 werknemers betreft dit enkel een aantal geselecteerde C-datapunten, namelijk C1, C5, C6 en C7.	De Uitgebreide module blijft toegankelijk voor micro-ondernemingen, maar leidt voor hen niet automatisch tot bijkomende cap-informatie. CSRD-ondernemingen kunnen bij ondernemingen met 10 werknemers of minder dus geen C-datapunten als waardeketeninformatie afdwingen. Voor ondernemingen met meer dan 10 werknemers kan de cap slechts betrekking hebben op de C-datapunten die Annex II opneemt. Toelichtingsvereisten C3 (broeikasgasreductiedoelstellingen en transitieplannen) en C4 (klimaatrisico's) kunnen nuttig blijven voor banken of investeerders, maar vallen niet als zodanig onder de Annex II-cap.
14	C2 en Scope 3-overwegingen, par. 47 en 49-52 (EFRAG par. 48 en 50-53)	De formuleringen over waardeketen- en sectorinformatie worden aangescherpt.	EFRAG C2 vereiste een korte beschrijving van praktijken, beleidslijnen of toekomstige initiatieven indien die waren ingevoerd. De EFRAG-versie bevatte ook Scope 3-informatie in de Uitgebreide module.	C2 vereist dat de onderneming vermeldt wanneer een praktijk, beleidslijn of toekomstig initiatief leveranciers of klanten dekt. Voor Scope 3 blijft de finale tekst bij de sectorgerichte benadering. Afhankelijk van de activiteiten kan informatie over Scope 3-emissies passend zijn. De verordening vermeldt specifiek dat bij productiebedrijven, landbouw- en voedingsbedrijven, vastgoedontwikkeling en bouw, en verpakkingsactiviteiten een belangrijke Scope 3-impact kan bestaan en dat deze informatie dus relevant kan zijn. Het blijft dus geen algemeen essentieel datapunt voor alle ondernemingen.	De wijziging legt meer nadruk op beleidslijnen met betrekking tot de waardeketen en op Scope 3-risico's die specifiek zijn voor bepaalde sectoren, zonder van Scope 3 een algemeen essentieel datapunt te maken. Sectorinformatie blijft vrijwillig en valt niet onder bijlage II. Ondernemingen die onder de CSRD vallen, kunnen dus geen Scope 3-informatie of andere sectorspecifieke prestatie-indicatoren eisen als datapunten die onder het waardeketenplafond (value-chain cap) vallen. Wanneer sectorinformatie duidelijk relevant is om een getrouw en vergelijkbaar beeld te geven, is het echter logisch dat de onderneming expliciet beoordeelt of zij deze informatie opneemt. Indien verwachte sectorinformatie niet wordt verstrekt, is een korte toelichting bij die keuze aangewezen.

Nr .	Standaard / paragraf(en)	Belangrijke wijziging(en)	Positie EFRAG dec. 2024	Wijziging in EC-gedelegeerde verordening (3 juli 2026)	Praktische beoordeling
15	C3 Klimaattransitie, par. 54-55 en voetnoot 9 (EFRAG par. 55-56 en voetnoot 6)	Verwijzing naar sectoren met hoge klimaatimpact bijgewerkt.	EFRAG verwees naar sectoren met hoge klimaatimpact vermeld in NACE-secties A tot H en L.	De EC-gedelegeerde verordening verwijst naar NACE-secties A tot H en sectie M zoals gedefinieerd in de Annex bij Commission Delegated Regulation (EU) 2023/137. De vrijwillige informatie over een transitieplan blijft relevant wanneer een onderneming in een sector met hoge klimaatimpact actief is en een transitieplan heeft aangenomen.	Relevante technische wijziging. Ondernemingen dienen de toepasselijke NACE-classificatie te bekijken wanneer zij beoordelen of de C3-informatie rond klimaattransitie relevant is.
16	C8 Omzet uit bepaalde activiteiten, par. 63 (EFRAG par. 63-64)	Toelichting over uitsluiting van benchmarks geschrapt en de bewoording over wapens, fossiele brandstoffen en chemicaliën aangepast.	EFRAG C8 behandelde omzet uit bepaalde sectoren en bevatte een afzonderlijke toelichting over uitsluiting van EU-referentiebenchmarks.	De EC-gedelegeerde verordening behoudt omzettoelichtingen voor verboden wapens, tabak, fossiele brandstoffen en chemische productie. De formulering verwijst nu naar de verboden wapenindustrie met voorbeelden zoals antipersoonsmijnen, clustermunitie, chemische wapens en biologische wapens, en naar chemische productie via Division 20.2 van de NACE-classificatie. De afzonderlijke EFRAG-toelichting over uitsluiting van EU-benchmarks werd niet als aparte toelichting behouden.	Dit weerspiegelt een belangrijke vereenvoudiging en juridische afstemming. Een deel van de benchmark- en SFDR-context blijft relevant via de toelichting en Appendix C, maar de rapporterende onderneming krijgt een beperktere kernvereiste.
17	Bijlage B Lijst van mogelijke duurzaamheidskwesties (EFRAG Bijlage B)	Lijst van mogelijke duurzaamheidskwesties vereenvoudigd en geherstructureerd.	EFRAG Bijlage B gebruikte een meer gedetailleerde structuur met onderwerp/subonderwerp/sub-subonderwerp en sloot dichter aan bij de ESRS-topicstructuur.	De EC-gedelegeerde verordening gebruikt een kortere lijst. Zij combineert Eigen personeel en Werknemers in de waardeketen in één rubriek, vereenvoudigt de biodiversiteits- en sociale thema's en behoudt Appendix B als lijst van mogelijke duurzaamheidskwesties.	De lijst blijft een referentiepunt, maar is minder gedetailleerd en mag niet worden gelezen als een volledige ESRS-materialiteitslijst. Zij ondersteunt de toepassing van B2/C2 en eventuele aanvullende sector- of entiteit-specifieke informatie.

Bronnen:

- Europese Commissie, Gedelegeerde Verordening C(2026) 5011 final van 3 juli 2026, tot aanvulling van Richtlijn 2013/34/EU door de vaststelling van duurzaamheidsrapporteringsstandaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die door het waardeketenplafond worden beschermd.
- Europese Commissie, Bijlagen 1 en 2 bij Gedelegeerde Verordening C(2026) 5011 final van 3 juli 2026.
- Europese Commissie, Werkdocument van de diensten van de Commissie SWD(2026) 500 final van 3 juli 2026.
- EFRAG, Vrijwillige duurzaamheidsrapporteringsstandaard voor niet-beursgenoteerde kmo's (VSME), december 2024.